

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Miracula, quæ per Deiparam in hominum utilitatem fiunt, n. 11

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

strorum aciei ordinatæ: etenim interdum nihil so e præstantius, noctu nihil Luna pulchrius; inter noctem verò ac diem nihil Aurora iucundius, denique inter hominum cæcus Castorum acies ordinata peculiari ter emine- re videtur, quippe quæ præter decorem maxi- mo Ciuibus præsidio, hostibus verò terrore ef- se solet.

Typi qui- bus Virgi- ni in sa- cri literis significan- tur. Quòd tanta sit eius præstantia; tanta ma- iestas, ut cum plenè humano ingenio decla- rari nequeat; variis typis, atque symbolis per partes vtcumque adumbretur; quibus com- plures eius prærogatiuæ; ac priuilegia; diuer- tæ item virtutes, ac dona singulari quadam ratione illi à Deo tributa significantur. Hinc est, quòd in sacris litteris diuersis rebus assimi- latur; variis item typis exprimitur; quorum aliquot huc congeffimus, omiffis citationibus sacrarum litterarum, vnde defumuntur, om- missa quæ earum explicatione; cum hæc fere omnia suis locis, quæ ex indice rerum fa- cile lector cognoscet, à nobis vberitùs pertra- ctentur.

Deipara sacris re- bus com- paratur. Cap. 3. Interdum enim Deipara propter insignem suam sanctitatem, qua Dei habitaculum erat, totaque diuino cultui mancipata, rebus sacris comparatur; atque ita dicitur Templum Domini, Tabernaculum fœderis, Sanctuarium Dei, Porta Orientalis Templi, Candelabrum Aureum, Mensa panum propositionis, Altare Thymiamatis, Solum gloriæ Dei, Vrina manna aurea, Propitiatorium, Arca Testamenti.

Alia signa- rum sa- cri liter- æ adum- brantur. Interdum rebus illis, quæ in sacris litteris mysticum aliquod præclarum continent, si- gnificatur, propterea vocatur Arca Noè, Scala Iacob, Porta Cœli, Rubus ardens incombustus, Virga Aaron, Ciuitas refugij, Vellus Gedeonis, Virga Iesse, Turris Dauid, Thronus Salomonis, Ferculum eiusdem, Ciuitas Dei, Domus Sapientia, Aula Dei, Thalamus sponsi.

Virg. no- mina, ab emen- tis viribus rōmæ de- sumpta. Interdum iis rerum nominibus appella- tur, quæ propter præstantiam, & iucundita- tem inter alia præcipuè eminent Idcirco no- minatur Cœlum, Stella maris, Stella matutina, Stella Iacob, Iris seu Arcus cœlestis; Nubes leuis, Paradisus voluptatis, Lignum vitæ, Fons vni- uersam terram irrigans, Hortus conclusus, Fons signatus, Puteus aquarum viuientium, Aquæ du- ctus cœlestium gratiarum, Navis in statione de lon- ge portans panem, Speculum sine macula, Mons Dei, Mons in vertice montium.

Nauis 10. Interdum iis plantis, iisque fructibus

assimilatur, quæ propter multiplicem usum fructibus; in corporis valetudine conseruanda, aut re præcipuis situenda, vel propter odoris, aut saporis sua- assimi- litatem, vel propter pulchritudinem omni- tur. bus sunt gratissimæ, ideo quæ dicitur Cedrus, Cap. 6. Cypressus, Palma, Plantatio Roæ, Oliua, Plata- nus, Terebinthus, Narax, Balsamum, Lilium in- ter spinas, Botrus cypri:

Interdum ad excessum, quo in supernatu- ralibus donis reliquos omnes Angelos, ac San- ctos superat demonstrandum, eius corporis partes, quibus spiritualia animæ dona me- taphoricè significantur, rebus assimilantur, quæ absque vlla proportionem humana mem- bra sua magnitudine superant, quemadmo- dum c. 6. diximus, ac propterea Cant. 7. ei in- ter alia dicitur: Collum tuum sicut Turris ebur- nea; Oculi tui sicut Piscina in Hebron; Nasus tuus sicut Turris libani; Caput tuum, ut Car- melus, Scatura tua assimilata est palma, & cap. 8. Vbera tua sicut Turris.

Virginis præstantia magnis re- bus meta- phoricè si- gnificatur

Cant. 7.

Et his quidem aliisque permultis typis, ac meta- phoricis nominibus Deiparæ præstan- tia per partes vtcumque adumbratur: Cæte- rum neque his singillatim, neque omnibus si- mul sumptis plenè explicari potest: Quippe cuius perfectio cum sit mater Dei, quæ dignitatem quandam habet insinitam, tanta est, ut soli Deo, teste S. Bernardino Senensi, cognoscenda refer- S. Bernar- detus Se- param, cum pleraque eiusmodi symbola de ea recensuisset, illud eleganter subicit.

Maiores, pluresque, tibi debentur honores;

Sed quos nō hominū, mensue, liberue capit.

Itaque ex dictis perspicuum remanet; ex Deipara, quæ Dei Thronus est, non tantum miraculorum signa in Christi incarnatione emicuisse, verum etiam ipsammet ma- gnum fuisse orbis miraculum in qua tot, tan- taque Dei dona supra ordinarium rerum, siue naturalium, siue supernaturalium cur- sum, vel ipsi vni inter puras creaturas tributa, vel ipsi præ aliis longe cumulatiùs singulari quadam prærogatiua concessa, fulgent, atque coruscant.

MIRACVLA, QVÆ PER DEIPARAM in hominum vtilitatem sunt.

Miracula

11 Iam verò quòd spectat ad tertium mi- raculorum caput, operum scilicet ad ra- riorum, quæ præter totius naturæ crea- deunt.

Gg

12 or-

tae ordinem sunt, & ex Deipara non secus, ac fulgura è diuino throno coruscant; nullus ea, ne summatis quidem, recensere poterit. quare Deipara à Damasceno orat. 2. de doim. *Abyssus gratia, & pelagus dicitur curatio- num, & orat. 1. de Natiu. eam miraculorum a- byssum, & fontem uniuerso orbi medicinam asse- rentem nominat, his autem nominibus me- taphoricis Damascenus Deiparae ad mira- cula edenda absque vlla mensura, & termino potestatem fontis instar perpetuò manan- tem inesse, indicat: deinde, vt supra ex Da- masceno orat. 2. de Natiu. d. xi, Deipara mira- culorum officina appellatur, non tantum quia in ea, & ex ea Verbum carnem suscepit, verum etiam quoniam Virginis intercessione largitur quaecumque ferè præter naturæ ordinem lar- gitur Deus: qui ergo aliquo eget beneficio su- pra naturæ vires, ad hanc adeat miraculorum officinam, quam ideò Andr. Cretensis orat. 2. de Assumptione: *Omnium miraculorum, qua quomodocumque facta sunt, aut fiunt efficacem esse dicit: Cuius propterea imagines magna miraculorum præstantia, & numero com- mendantur. & vt omittam vires celebriores, quæ compluribus Deiparae templis miracu- lorum gloria claris sunt insignes, vix est villa, vix pagus, in quo templum aliquod Virginis non visatur, miraculorum multitudinè il- lustre, quod si qua Deiparae imago, vel sensibus obrita, vel eluione aliqua humi de- fossa digno cultu, ac veneratione aliquan- diu destituatur, sæpè miraculorum multitudine, ac splendore in oculis omnium maiori virorem, & mulierum celebritate mox resti- tuitur.**

Maria pra omnibus Sanctis miracula operatur. Basil. Episc. Neque id cuiquam mirum videri debet, si Deiparae supra reliquos Sanctos, quibus mi- raculorum gratia est tributa præstantiam at- tendat; quod pulchrè Basilius Seleuciæ Epif- copus oratione in Deiparae Annonciatione animaduertit his verbis: *Quis, inquit, magnam Dei genitricis virtutem non veneretur? Quis quando eos omnes in seculo post se relinquat, quos diuorum loco habemus, nõ miretur? Si enim Christus seruis tantam gratiam contulit, vt solo contactu, idè verò sola corporis umbra agris pra- sidium afferre possent. (Nam vt actorum liber exponit, infirmi in plas. as eiciti, umbra tantum Petri contacti, liberi à morbis euadebant. Non de- rant quoque qui in teo, quo Apostolus Paulus corporis suaderem exterserat, accepto, infectos da-*

*mones profigerent) qualem vim aduersus omne morborum genus Virgini Matri collatam fuisse putandum est? an non multo maioram, quam ca- teris Christi imperio subiectis? Omnino res cla- ra est. Nequit mirum si Sancti cum in vniuersa etiam vniuersa degebant, et potenter operabantur, cum terra quoque non omnem vniuersa hac mortali iam per sanctorum vim, & energiam vni cum il- lis profusus obruere potuerit? Constat namque sa- xa illorum corpora ita tegere, vt si interim (si eo tamen, quo par est, modo adiantur) sibi addito- tueri, ac conseruare non desinant. Nam si talibus tantam miracula parandi virtutem contulit Deus, qualem educationis mercedem parenti de- nasse, quantisq; carismatis, & donis illam exor- nasse existimandus est? In hæc Basilius Seleuciæ. Damascenus verò, qui in lib. 4. de fide ortho- doxa c. 15. scribit Deiparam, natam in domo probatica, seu ouilis ioachim, ad hoc alludens orat. 1. de Natiu. hanc probaticam in mira- culis edendis cum probatica illa Piscina, de qua Ioan. 5. eleganter sic confert: *Fausta tibi sint omnia, O Matris Dei Probatica, sancti: sicut delubrum Fausta tibi sint omnia, O Probatica, patrium Regina domicilium. Fausta tibi sint omnia O Probatica seminum ioachim, vetus fan- num, nunc autem ouilis ratione praditi Ecclesia, Caelum mutans; atque olim quidem semel que- tantis Angelum Dei excipiens aquam: iubar- tem, atque vnum dumtaxat valetudinis restitue- rit, & ab urgente morbo vindicantiem: nunc autem caelestium virtutum copiosissimè agmen habens Dei Genitricem nobiscum laudantium, illam (inquam) miraculorum abyssum, illam vni- uerso orbi medicinam asserentem fontem, illam (inquam) quæ non ministrum Angelum acce- pit, sed illum magni consilij. Angelum, qui tan- quam bona pluuia in velis absque vilo strepitu descendit, atque omnè naturam morbo laboran- tē, atq; ad interitū vergentē, in certam sanitatem, ac vitam senio carentem restituit, ob quam Pa- valyticus ille, qui in te erat tanquam Ceruus exi- lit. Fausta omnia tibi sint O veneranda Probati- ca, incremonitū sumas tua gratia saluto te Maria dulcissimum Anna pignus, nam me rursum ad te amor pertrahit. hætenus Damascenus. Primus**

12. Et Christus Dominus, vt omnibus te- Christ- statum esset efficacissimum suæ Genitricis a- miracu- pud ipsum ad miracula efficienda patroci- Virgini- nium, primùm miraculum cum in neptis in muerit- Cana Galileæ aquam in vinum mutauit. sancti- ius intercessione efficere voluit: Quando, te- sum. sic S. Ieron.

Ep. Luc. **Re S. Iohanne**, manifestavit gloriam suam, & crediderunt in eum discipuli eius, vt non immerito Cyrillus hom. 8. in Nestorium ad Virginē: Per se, inquit, omnis creatura conuersa est ad cognitionem ueritatis, cum (vt alia quibus hoc de Deipara iure dicere possimus omittam) & ipsi Apostoli gentium omnium Doctores occasione miraculi Virginis precibus à Christo effecti in eum crediderint.

Epiph. Huius primi miraculi, quod ad Virginis intercessionem, aqua in uinum est mutata, Christus Dominus sequentibus seculis memoriam excitate uouit, quo etiam Christi uirtutis, & efficacitæ, quam habet apud eum Deipara, admoneretur, quod testatur Epiphanius hær. 15. Circa undecimam, inquit, die mensis Tyb (quæ apud nos est 6 Ianuarij) post annos triginta, factum est primum signum in Cana Galilee, quando aqua facta est uinum, quapropter etiam in multis locis, uique in hunc diem hoc fit, quod tunc factum est diuinum signum in testimonium incredulis: uel testantur in multis locis fontes, ac flumines in uinum conuersi: Cebres quidem Urbis Curia fons, qua hora hauerunt ministri, & ipse dixit. Date Architrachelino. Testantur id in Gerasa Arabia fons similiter. Nos bibimus de Cebres fonte. Fratres uero nostri de eo, qui est in Gerasa in martyrum templo: sed & multi in Aegypto de Nile hoc testantur: quare in undecima Tybi apud Aegyptios omnes hauriunt aquam, & reponunt eam in ipsa Aegypto, tum in multis regionibus, &c. hæc Epiphanius.

Psal. 76. **Virgo in** Quod autem Deipara etiam non rogata pro defectu uini intercesserit, ex hoc facile intelligere possumus Virginis sanctissimæ precibus uinum promptissimam ad nostras necessitates subleuandas, uoluntatem, quæ non modò in nuptiis illis materiale uinum, uerum multò etiam magis in spiritualibus nuptiis, quibus anima Christo dispensatur, procurare solet spiritualis lætitiæ uinum, omnibus uoris ab unoquoque nostrum exoptandum, tum vt ea perfusi feruentius orantes, ea quæ petimus, efficacius pariter consequamur. iuxta illud Psalm. 36. Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui, tum etiam, vt alacrius, ac proinde facilius in uia Domini progrediamur, iuxta illud Psalm. 85. Latet cor meum, ut timeat nomen tuum: siquidem Psalm. 118. Uiam mandatorum tuorum cucurrerunt, ne dum ambulauit cum dilata sit ore meum: etenim, si pia mater compassa est,

inquit Bernardus sermone 2. in illud Euangelium, uerecundia illorum à quibus fuerat inuocata, multò magis compatiatur nobis, si piè fuerit inuocata. Placent enim illi nuptia nostra, & pertinent ad eam multò amplius, illis: uimrù de cœca uero tanquam à thalamo suo cœlestis sponsus processit. ita Bernardus. Et sanctus Bernardinus Senentis tomo 3. sermone 9. art. 3. cap. 2. Virgo mater, inquit, se cunctorum hominum matrem pietati agnosces, sollicita pro filijs irrequiesca etiam ad Des filium intercessit, dicens: Uinum non habent. Si hoc non rogata perficit, quid rogata perficiet? Si hoc uiratrix existens, quid cum regnat in patria? Si hoc apud filium temporali mortis subiectum, quid cum mortem superauit? hæc sanctus Bernardus. Verum ut re ipsa consequamur, quæ nobis benignissimè illa procurat, cogitemus uerba, quæ olim ministris illis, eadem nunc è cælo nobis inclinare: Quocumque uerba, scilicet Christus, dixerit uobis facite; hæc enim ratione Christi monitis obtemperantes præsentissimis Virginis precibus aquam tribulationum uinum factam consolationis experiemur.

13 Illud quoque animaduersione dignum existimo, Christum Dominum miracula, & stus saepe sanitates crebriò fuisse operatum die sabbato, ut uidere est Matth. 12. in homine habente manum aridam, & Luc. 13. & 14. in muliere inclinata, & hydroptico. Ioan. 5. in languido 38. annorum, & Ioan. 9. in coeco nato, id quod licet fecerit, vt se etiam sabbati Dominum ostenderet, vt patet Matth. 12. Tum vt declaret diebus præsertim festis operibus misericordie, non spiritualibus tantum, sed iis etiam, quibus egentium necessitati piè subuenitur, esse uacandum, quod indicant uerba illa Domini Matth. 12. itaque licet sabbatis benefacere: potius tamen & tertiam rationem assignare, quia sabbatum ab Ecclesia, quæ Spiritu sancto regitur, perpetuo cultu B. Virgini dicandum erat, propterea, quæ cap. 11. diximus, & cap. 19. uerius dicemus; vt hac ratione Christus Genitricis suæ precibus miracula innumerabilia se concessurum præfiguaret.

Et sanè hoc etiam significatum uidetur in fluuio illo Palestina, qui Sabbaticus est dictus, quod die tantum sabbati fluat, de quo Iosephus libro 7. de bello Iudæico cap. 24. in hunc modum scribit: Conspicitur Iosephus.

Barward
S. Bernardus

Ioan. 1.
Vi. Virgini
procurat
Christi.

Cur Christi
miracula
die sabbati
operatur
Matth. 12.
Luc. 13. &
14.
Ioan. 5. &
9.
Mar. 12.

Cap. 28.

stans in itinere fluvium, qui fluit medius inter Arcas, & Raphanens Agrippa Regni Civitates. habet autem quoddam peculiare miraculum, nunc cum sit, quando fluit, plurimus, neque meatu segnus, tamen interpositis sex diebus à fontibus deficiens sicum exhibet locum, deinde quasi nulla mutatione facta, septimo die similis exoritur: atque hunc ordinem eum semper servare pro certo compersum est. Unde etiam Sabbaticus appellatus est a sacro septimo Iudaorum die sic appellatus.

Sabbaticus fluvius gratias a Deipara manare significat.

Damascenus.

Sabbaticus fluvius damnas iudaeam saremoneis

hæc Iosephus. Ac si ejusmodi miraculo, ut aliqui animadvertunt, demonstraretur, beneficia à Christo per Deiparam, cui sabbatum est dicatum peculiari quadam ratione expectanda esse, cum Deipara in fonte illo Paradisi, qui uniuersam terram irrigat præfigurata intelligatur, & à Damasceno orat. 2. de dormit. Fons perenne curationum vocetur.

Cæterum hic obiter Iosephus redarguendus est, qui hujus fluvij Sabbatici miraculum in Iudaici sabbati honorem derivat: cum ex ipsius narratione contrariū potius colligi videatur. Existimo enim Deū optimū hujuscemodi miraculo non tantum ostendisse, ut diximus, ex Deipara, cui Sabbatum ab Ecclesia erat consecrandum, gratiarum, ac miraculorum aquas perpetuo manare, verum etiam eodem fluvij miraculo in Iudaicæ perfidiæ detestationem innuere voluisse sabbati cæriemoniam, qua Iudæi ab omni opere, quin etiam à longiori itinere feriabantur. Jam tum ævo illo Vespasiani cessasse, quando Christi Servatoris nostri Euangelio longè, lateque per Orbem coruscante, sabbati festiuitas in Dominicum diem transferat: Manare quippe fluuio idem est quod operari, & quodammodo iter agere: sicari verò nihil aliud dixeris, quam à proprio opere quiescere, quare sicuti ante Christi Euangelium dom lex Moysis vigeat, crediderim in veteris sabbati commendationem fluuio hunc sabbatis sicari, reliquis verò diebus fluere solitum, quod Plinius libro 31. historię naturalis cap. 2. testatur illis verbis: In Iudæa riuus sabbatu omnibus sicatur: ita extincta jam & sepulta post Christi mortem Synagoga, è contrario sabbatis non solum fluxisse, verum etiam reliquis diebus à fluxu cessasse: ut hac memorabili commutatione antiquatam fuisse sabbati religionem nemo, nisi obstinatus, non aduerteret: & hac ratione Plinius, & Iosephus, qui nonnullis contraria dicere

Plinius

visunt, conciliari possunt; sicæ, quæ de hoc fluuio literis consignatur, ad diuersa tempora referantur; id quod rationi valde est consentaneum: nam et si uterque iisdem Imperatoribus clauerit; Plinius tamen, qui opus suum Vespasiano dicauit, cum ante Iosephum scripserit ea, quæ antiquiori seculo ex aliorum relatione, vel etiam libris acceperat, posteritati tradidit, ejusdemque fluvij nouissimam mutationem ipse abstens ignorasse videtur; Iosephus verò ea, quæ præter ipse spectauit, memoriæ prodidit: non sine diuinæ providentiæ consilio factum videtur; ne quid enim scriptoris gratiæ, vel odio in tanti prodigij descriptione tribui posset, voluit Deus, ut quæ in antiqui sabbati commendationem faciebant à Plinio Gentili, quæ verò ad ejusdem postea abolitionem spectabant, à Iosepho Iudæo literis mandarentur.

visunt, conciliari possunt; sicæ, quæ de hoc fluuio literis consignatur, ad diuersa tempora referantur; id quod rationi valde est consentaneum: nam et si uterque iisdem Imperatoribus clauerit; Plinius tamen, qui opus suum Vespasiano dicauit, cum ante Iosephum scripserit ea, quæ antiquiori seculo ex aliorum relatione, vel etiam libris acceperat, posteritati tradidit, ejusdemque fluvij nouissimam mutationem ipse abstens ignorasse videtur; Iosephus verò ea, quæ præter ipse spectauit, memoriæ prodidit: non sine diuinæ providentiæ consilio factum videtur; ne quid enim scriptoris gratiæ, vel odio in tanti prodigij descriptione tribui posset, voluit Deus, ut quæ in antiqui sabbati commendationem faciebant à Plinio Gentili, quæ verò ad ejusdem postea abolitionem spectabant, à Iosepho Iudæo literis mandarentur.

Ad hæc verò, quæ diximus, confirmanda, & illud facit, nam miracula reliqua, quæ olim Deus in Iudaici populi commendationem faciebat, cessarunt ubi Iudæi Christum in lege promissum obstinato animo recipere recularunt, & ut reliqua taceam, illud de probatica piscina, in quam teste sancto Ioanne capite 5. sui Euangelij: Quis prior post motionem aquæ ab Angelo factam descendisset: Sanus fiebat a quacunque decineretur infirmitate, Iosephi ætate jam olim desisse illud argumento est, quod ipse tanti miraculi nullibi meminerit, cum tamen rem suæ genti adeo honorificam prætermittens fuisse minime videatur.

14 Verum his ommissis, ad Deiparæ miracula reuertamur, quæ ex ea tot, tantaque promanant uberrimè, ut meritò sanctissima Dei genitrix in Moyfi virga, per quam ad educendum Dei populum ex Ægypto, & introducendum in terram promissionis, tot sunt admirabilia patrata miracula, figuretur, quem admodum Petrus Damianus sermone de Assumptione. S. Bernardinus Senensis tom. 3. sermone 1. de nomine Mariæ att. 3. cap. 2. & sermone 11 att. 1. cap. 3. & sanctus Antoninus 4 part. tit. 15. cap. 24. § 4 animadvertunt, ut propterea dicatur Virgini Canticorum 1. Equitatus meo in curribus Pharaonis assimilam te amica mea: Equitatus enim Dei, qui Pharaonem expugnavit, eiusque currus subuertit, licet Angelorum exercitus ex Nysseno, & Gulielmo intelligi possit, in qua acceptione

Post Civ
si mori
iudat m
raculu te
ruerunt.
Joan. 5.
B. Virg
Mey
ga signa
ta. O. g
re
Exod. 10.
P. Dam.
S. Berno
dinus.
S. Antio
nus.
Cant. 6.
B. Virg
quæ
virg
aron.
flor
Nou.
Nysse
ds ca
cap

cap. 24. hunc eundem locum de Deipara exponemus: Ex Honorio tamen in sigillo, & ex Ruperto in Cant. c. 1. fuit virga Moyſis, quæ primo in colubrum verſa magorum virgas deuorauit: deinde aquas fluminis percutiens, eas venit in ſanguinem, aliſque plagis, Pharaonẽ atque Egyptios affecit: nouiſſimẽ autem, vt Dei populus ex illa ſeruitute in libertatem omnino aſſeretur, mare rubrum peruũ reddidit populo Dei, cuius aquis redeuntibus demerſus eſt Pharaõ cum curribus, & equitibus eius. Huic autem virga Moyſis, quæ *Equitas Dei dicitur in curribus Pharaonis* (quod magnis prodigijs, atque miraculis Pharaonem, eiusque curtus debellãt) iure optimo Cant. 1. aſſimilatur ex Ruperto, & Honorio Deipara, quæ *Virga leſſe* dicitur Iſai. 11. & in virga Moyſi adumbratur, quod in liberatione illa: *Qua*, vt verbitur J. Leonis ſerm. 3. de Paſſione, non ex dominatione Pharaonis vnus populus, ſed ex diaboli captiuitate totus mundus ſeruat: ea omnia ſigna ipſiſſimaliter peregerit: *Cunctus hæreſes ſola*, vt canit Eccleſia, *in vniuerſo mundo inſeruit*, diaboli vires fregerit: ſuaque ope atque patrocinio veluti myſtica Moyſis virga expeditur via populo Dei, dũ vnda maris rubri, id eſt mũdi huius, peccatorum ſanguinibus croenti percutitur, ac diuiditur, vt Dei populus per hoc deſertum ad terram promiſſionis intraturus, ſiccõ veſtigio pertranſire poſſit. Hac virga percuffa petra, nimirum lapideum, & obſtinatum peccatoris pectus, a quas lactymarum vberim emittit. Hanc virgam in bello contra Amalecitas tenens Moyſes in manu ſua, cum leuaret manus vincebat Iſraël; ſin autem paululum remiſiſſet ſuperabat Amalech, quia in noſtra pugna cum dæmone leuantes in oratione ad Deum manus, & Virginis patrocinium apud Deum implorantes vincimus.

Hac eſt illa virga Aaron, vt ait Damascenus orat. 1. de dorm. Virg. arida, id eſt abſque viri conſortio, *qua in tabernaculo teſtimoniũ poſita* præclariffimum edidit miraculum. Num. 17. germinauit enim, floruit & fructum fecit: *Fructum*, inquam, *benedictum ventris ſui*, quo guſtato mors proci abigitur, & vita reparatur. Hac denique virga tanquam præcipuum miraculum cum manna, & tabulis legis in Arca Dei aſſeruanda reponitur. De ſanctiſſima Virgine, quæ per hanc virgam Aaron in Arca repositam adumbratur Iſidorus ſerm. 1. de

Assumpt. exiſtimat locutum eſſe Dau. d. Plai. 109. cum ait: *Emiſit Dominus ex Sion virgam virtutiſus ſua*: deinde faciens a poſit. ophem ad eandem: *Dominate*, inquit, *in medio inimicorum tuorum*. hæc Iſidorus.

15 Sed age iam Miracula ipſa, Deiparæ ope edita, quæ multitudine, ac magnitudine in Chriſtiano orbe celebrantur, accedamus. Quamuis enim ab ijs in particulari commemorandis abſtinere poſſem, quod eorum plena ſint volumina, & templa inſinitis prope modum depictis tabellis, ac votiuis donis ab ijs, qui voti reſextiterunt, appetiſis ea prædicent, nihilque magis in omnium ore verietur, præteritum quia in hoc opere computura ex iſſi oblata occasione deſcribenda erunt: quia tamen eiſmodi miracula ad hominum animos permouendos, & in eius, cuius virtute ſunt, admirationem pertrahendos, plurimum habent momenti; tum quia omnem naturæ ordinem ſuperant; tum etiam, quia in noſtram vtilitatem eedunt, propterea hoc in loco eſſe omnino prætere nequeo. ſic enim magis teſtatum ſic ex Deipara, quam thronum Dei aſſumimus miraculorum *Evlegra* in hominum vinitatem vberim micare. Quocirca præmiſſis nonnullorum Auctorum teſtimonijs, qui multitudinis miraculorum Deiparæ, (quæ varijs in locis olim fiebant) meminerunt; quædam ſanctatum beneficia, aliarumque rerum admirabilium ſigna per Deiparæ peculiaribus perſonis exhibitæ referamus; deinde miracula aliquot, quæ in nonnullis Deiparæ templis eius inuocatione peculiariter ſunt, recenſeamus, ſic vt in hoc capite nonnulla ex plurimis, quæ ſunt veluti ſpecimen argumentorumque reliquorum commemoremus; reliqua verò, quæ ex probatis Aucto-ribus collegeramus, ne hoc caput plus æquo excresceret, in peculiarem tractatum, qui eſſe de exemplis, & miraculis Deiparæ, congeſtimus, & ad Appendicem in fine huius operis rejecimus, quo Lector ea in promptu habere.

Et quod ſpectat ad Primam. Damascenus Damasc. oratione 2. de dorm. teſtatur miracula quamplurima in euſdem Deiparæ dormitione eſſe facta fuiſſe: *Tum*, inquit, *et morbo fugam capeſſebant, & demonum caterua pellebantur*, atque ad ſubterraneas partes vniquæ exigebantur. *Et mox: Atque hic ſurdis auauis, claudis pedum firmas reſtinebantur; Peccatoribus v. ſ. d. m. e. dentibus yngrepha lacerabantur. & iuxta age*

Hoſ. 9.
Iſ. 1. n. 100
Iſ. 1. 10.
Miracula
Deiparæ
innumera

Quædam
genera

de miraculis, quae ex Deiparae manabant sepulchro (quod merito sanctorum sepulchrorum post Domini sepulchrum sacratissimum appellat) introducit Deiparae sepulchrum ita loquens: Nunc me circumdant Angeli, nunc diuina in me habitat gratia ego euasi officina medicina aprotantis, ego fons perennis curationum, ego remedium contra daemones, ego Civitas refugij omnibus ad me confugientibus ita Damascenus.

Germanus Germanus Patriarcha Constantinopolitanus in epistola ad Thomam Episcopum Claudiopoleos recitata in Synodo, Nicæna 2. Act. 4. agens de sacris imaginibus: Extra omnium, inquit, controuersiam est, sanctorum imagines mirifica designare miracula, ut & debilibus ualido bona per eos concilietur, idque confirmat exemplo cuiusdam Deiparae: Extra omnem, inquit, controuersiam est in Sozopoli Pefidia Citate Imago Virginis maris intemerata, qua ex praesentia manu sua unguentorum sanctae uirginem effundit, cuius sanè miraculi plures testes sunt ita Germanus. Et sanè longè ante Germanum hujus olei miraculis celebrati meminit Euthathius in vita Euthychij Episcopi Constantinopolitani apud Surium die 6. Aprilis: Cùm enim Euthychius extremis Justiniani temporibus circa annum Domini 564. Amasæ pro fide Catholica exularet, Androgus quidam ejuque uxor grauida ad eum accedunt orantes, ut suis precibus impetret, ne infantes sibi in lucem editi statim moriantur, quemadmodum illis precatos esset, ambos unxit oleo sancto, tum eo quod è pretiosa cruce, tum illo quod ex sanctae Dei Genitricis veneranda imagine scaturire solet Sozopolij dicens, in nomine Domini nostri Jesu Christi, adjecitque natiuro filio nomen imponetis Petri, & uiuet: quod ita factum est, alteri uero filio, Joannis nomen imponi iussit. hæc Eustathius, qui hæc omnia præfens spectauit, & literis mandauit.

Ex imagine Deiparae unguentum sanctae puris.

Apud Surium. 1. Euthychij

Leo Imperator Zonaras Nicephor. Leonis Imperatoris dignitas imperialis praesentia: & in templi extruatur adhaerens.

Leo imperator hujus nominis primus ex Zonara in sua historia, & ex Nicephoro lib. 15. cap. 25. cùm ad huc priuatus degeret, à Deipara uoce cælitus edita imperialis ei dignitas prænunciatur, simulque monetur, ut eadem ei sacram, ad quendam fontem, ubi casu tunc erat, construeret, in qua omnibus precantibus, locumque illum cum ardore, & fide certe aduentibus optata omnia præstaret. is post adeptum imperium admirabile templum Con-

stantinopoli sub Dei Genitricis nomine ad fontem dictum extruxit, in quo tot, tantaque signa miracula edebantur, ut de ijs librum se conscripsisse testetur Nicephorus.

Hoc autem mirum non est, si benignitatem Deiparae attentius animo reputemus: Nam Bernardus, inquit Bernardus sermone Signum magnum, omnibus misericordiam suam aperit, ut de plenitudine eius accipiant unuersi, Captiuus redemptionem, Aeger curationem, Tristis consolationem, Peccator ueniam, Iustus gratiam. sic Bernardus.

16 Præclarum est illud, quod Cæsarius lib. Ex Cæsa. 7. cap. 15. hæc de re, & de templis ejusdem uir-

ginis, quæ ætate sua multis clarebant miraculis, scriptum reliquit: Medicinam, inquit, B. Virginis nihil est efficacius, nihil est salubrius, Nec mirum ipsa medicum genuit, ipsa medicinam generis humani ex se produxit, unde scriptum est. Germine terra herbam uidentem secundum genus suum, id est Maria Christum hominem, qui animatum corpus sumens de Virgine nasci dicitur, est item expressus in Ecclesiasticis: Al-

issimus de terra creauit medicinam, id est ex carne uirginis Mariae Saluatorem, Jesus interpretatur Saluator, siue saluare, quia saluator medicus, & salutare medicina est. Quod Maria terra sit, testis est Isaias, qui dicit: Aperturatur terra, & germinat Saluatorem: quod de hac terra creatus sit, idem Propheeta dicit in persona Patris: Ego Dominus creauit illum, & Apostolus dicit: Eum factum ex muliere, quid ergo mirum, si apud ipsam sunt medicamenta sanatorum, quæ hortus est aromatum? Considera Rupem Amatoris, & alia loca in honore ipsius dicata, & non miraberis, si parata fuerit ad medendum, & efficax ad sanandum, Vnde in monte Pessulano, ubi fons est artis Physicæ tantæ B. Virgo operatur sanitates in quadam ita Ecclesia, ut medici gratia inuidentes, pauperibus infirmis, & pro remedio sanitarum ad se confluentibus, dicere soleant, ite ad Ecclesiam S. Mariae, deserte eilumen, & recipietis sanitatem: & cùm hoc uocè dicant, pauperes ab eis passi repulsam, ad ipsam conflunt, & sanantur, nunquid non uides quam celerem sanitatem conuequantur febricitantes jejuniu trium sabbatorum usque post solis occasum ipsi B. Virgini uouentes huicque Cæsarius.

Quibus addere possumus, Christum Do-

minum

Christum Do-

Bernard.

Ex Cæsa.

Gen.

Eccl.

Isai.

Isai.

Galat.

Templum

Deiparae

montis Pessulano

miraculis

testibus

testibus

Idem ad Saluatore. Minum à Deipara genitum, iure optimo nostrum Medicum, ac Medicinam à Casario appellari, tum quia Matt. 9. Medico ipse se comparat, illis verbis: *Non est opus ualentibus*. *Matth. 9.* *Medicus*, uerum etiam, quia nomen Iesu quamuis apud Hebræos *Saluatorem* sonet, si tamen ejus etymologia ex Græco idiomate sumatur, potest etiam significare *Medicum* à uerbo *ἰάωμαι*, quod est *medeor*: unde nomen *ἰατρὸς* deduci potest, quæ modum docent *Cyillus* Ierosolymitanus cathec. 10. *Basilus* in *Asceticis*, *Epiphanius* hæref. 29. & *P. Salmeron* tom. 3. tract. 37.

Cyillus. Quomodo autem Virgo sanctissima gratiam curationum, & operationem uirtutum, seu miraculorum habuerit etiam dum hic uideret, legendus est noster *Franciscus Suarez* tom. 2. in 3. p. disp. 6. sect. 3.

DEIPARÆ MIRACULA PECULIARIBUS CIRCUMSTANTIBUS, uel personis præstita.

17 **C**AETERUM aliquot sanitarum, aliorumque beneficiorum miracula peculiaribus uicibus, uel personis à Deipara exhibita, ex quibus reliqua conijcere possumus, nunc commemoremus, & ne quid de eorum uis, ac magnitudine breuitas narrationis detrahatur, quamuis eorum aliquot in pauca contulerimus, aliqua tamen fufius enarranda duximus.

Procopius. Cum pestilentia sæuissima, ex *Procopio* lib. 2. de bello Persico, Justiniani temporibus anno Christi 545. uel iuxta alios 542. in Oriente grassari cœpisset, & nulli ætati, nulli sexui, nulli loco parceret, nullum ei remedium, præter quam ex Deo est inventum, nam quinquaginta annos per uniuersum orbem ex *Euagrio* libr. 4. cap. 20. est propagata: *Hæc uerò lues*, ut uerbis utat *Procopij* loco citato: *Constantinopoli* tribus tantum mensibus præualuit: & ab initio quidem paucis, deinde in singulos dies quinque, sæpe etiam decem mill. afferebantur, adeo ut plures etiam diuites, ministri jam omnibus extinctis, curatorum penuria magis, quam morbo perirent, & insepulta manerent. ita *Procopius*.

Euagrios. Quod uerò tam breui tempore fuerit ibi extincta, id Deiparæ beneficio factum est, festo Purificationis Dei genitricis hanc ob causam instituto, quod affirmat *Sigebertus* in *Chron.* anno Christi 542. *Constantinopoli*, inquit *mortalitate magna* insurgente statuta est solemnitas *B. Mariæ*, qua græcè *hypapante* ad est obsecratio dicitur. sic

ille. *Idem* referunt *Genebrardus* lib. 3. *chron.* ad annum 537. *Matinus Polonus* libr. 4. *chron.* ad annum 529. *Bostus* par. 8. *manual.* serm. 2. part. 3. ubi addit inualecente pestilentia eundem sancto uirio reuelatum esse, ut die 2. Februarij festum Purificationis B. Virginis celebraretur, & sic omnis mortalitas cessaret. Quam festiuitatem anno circiter 494. *Gelasius* Pontifex in Occidente Luperæ uicibus abrogatis iam introduxerat. De hac pestilentia miraculo Deiparæ *Constantinopoli* soblata *Baronius* tom. 7. *Annal.* ad annum Christi 544. & in notis ad *Martyrologium* die 2. Februarij.

LUES INGUINARIA SÆVISSIMA

Roma per Deiparæ imaginem depulsa.

NOSTRIMUM est miraculum illud, quo Roma ope Deiparæ ab atrocissima pestilentia tempore S. Gregorij Magni est liberata. Cum enim mense Octobri exeunte Tiberis ex *Gregorio* 4. *dialog.* cap. 19. adeo excreuisset, ut supra uisus muros influeret, & teste *Gregorio Turonensi* lib. 10. *historiæ* *Francoi* cap. 1. & *Ioanne Diacono* in *uita* *S. Gregorij* libr. 1. cap. 34. magna serpentum turba cum ingenti dracone in modum Trabis ualida per Tiberim in mare delapia, ibique falsis fluctibus extincta, & ad litus rejecta sua putredine ætatem infecisset: sequenti anno, qui fuit annus salutis 590. Romæ sequuta est pestis inguinaria, qua à Dei sanctuario incipiens, *Peiagium* II. Pontificem initio Februarij percussit. hæc autem pestilentia, inquit *Gregor.* 4. *dialog.* cap. 36. urbem Romæ clade uehementissima depopulauit, in qua etiam corporali uisu sagittæ coelitus uenire, & singulos quoque sentire uidebantur. Ipse uero *Gregor.* electus, sed nondum consecratus Pontifex, ut uidere est in *registro* *Epistoliarum* lib. 11. cap. 2. & apud *Gregor. Turonensem* loco citato, ad iram Dei auertendam concione ad populum habita in templo S. Sabina 4. Kalen. Septembris, qua ad penitentiam omnes hortabatur, litaniam septiformem indixit septemphici nimirum *Personarum*, atque *Ecclesiarum*, unde singulæ litanie procedebant, ordine distinctæ. Prima enim litania erat Clericorum ab *Ecclesia* *S. Ioannis Baptistæ*. Secunda uirorum à *S. Marcelli*. Tertia Monachorum à *S. Ioannis Baptistæ*. Quarta Ancillarum Dei à *SS. Colimi, & Damiani*, Quinta Coniugarum à *S. Steph.*

Genebrardus
ius.
Polonus.
Bostus.

Gelasius
Pontifex

18.
Lues inguinaria
per Deiparæ imaginem
Angeliq.
apparuit
nam deo
pulsa.
Gregorius
Turonensis
Ioannes
Diaconus